

‘Ook in deze tijd is er nog onwetendheid’

Majo Tigchelaar (72) vindt het belangrijk om open te zijn over seksuele diversiteit. In de vierde aflevering van de zomerserie van Discriminatie Meldpunt Tûmba vertelt hij over zijn missiewerk.

LEEWARDEN Tigchelaar groeide in de jaren vijftig op in het Friese Reduzum en had in zijn omgeving geen voorbeelden van homoseksualiteit. „Ik had geen idee dat het bestond en toch droomde ik alleen maar over jongens”, vertelt Majo, die nu Leeuwarden woont. „Op mijn negentiende ontmoette ik een man die me uitlegde dat je ook op iemand van hetzelfde geslacht kunt vallen.”

Onwetendheid

„Het kwartje viel en ik bloeide op, omdat ik eindelijk wist wat er met mij was. Ik had een andere weg te gaan dan jongens die verliefd werden op meisjes. Makkelijk was die weg niet. Homoseksualiteit was destijds amper bespreekbaar en er was veel onwetendheid. Ik kreeg te maken met mensen die hun hoofd wegdraaiden of mij alleen zonder mijn partner wilden uitnodigen. Maar ik heb altijd gestaan voor wie ik ben.” Majo vond het belangrijk om het stilzwijgen rondom homoseksualiteit open te breken. „Op de kweekschool

schreef ik een serie artikelen over het thema en ik was betrokken bij de oprichting van het Friese COC. Nog steeds zet ik me als vrijwilliger actief in voor deze belangenvereniging voor lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen, transgenders en intersekse personen (lhbt’ers, red.).”

Wie van de Drie

„Ook doe ik graag mee aan Wie van de Drie, een interactieve spelvorm van Tûmba die op Friese scholen het gesprek over seksuele diversiteit aanzwengelt. Dat is zó belangrijk. Gelukkig is er in deze tijd veel meer bewustzijn over dit thema dankzij televisie en internet, maar erover praten in je eigen omgeving is voor veel mensen nog moeilijk. Daarom blijft ons missiewerk nodig.” „We hebben de wet mee in Nederland, maar toch is seksuele diversiteit nog steeds niet volledig geaccepteerd”, stelt Majo. „Jaarlijks worden enkele duizenden jongeren uit huis gezet als ze vertellen dat ze homo, lesbo,

bi of transgender zijn. En nog veel te vaak worden er misplaatste grappen gemaakt, vallen er klappen of wordt er gediscrimineerd. Dat maakt het moeilijk om uit te komen voor wie je bent, als dat afwijkt van de norm.”

Verdrietig

„Laatst sprak ik een zestiger die nu pas voorzichtig uit de kast komt. Daar was ik beroerd van; het is zo verdrietig dat die man meer dan een halve eeuw niet zichzelf kon zijn. Ook jongeren van nu hebben soms moeite om naar buiten te treden met hun geaardheid. Of mensen uit andere culturen, waar homoseksualiteit nog een groot taboe of zelfs verboden is. Zo jammer, want als mensen elkaar liefhebben, dan is dat iets om toe te juichen.” Van scholen tot AZC’s en kerkbesturen: de bevlogen vrijwilliger zet zich in om seksuele diversiteit overal bespreekbaar te maken. „Want ook in deze tijd is er nog onwetendheid”, merkt Majo. „Het is fijn om daarin iets te kunnen betekenen. Ik

kan vertellen over de geschiedenis van homoseksualiteit, over het belang van de regenboogvlag voor lhbt’ers en over mijn eigen ervaringen.”

Roze Zaterdag

„Vragen staat vrij, voor jongeren, hun familie en iedereen die nog moet wennen aan seksuele diversiteit. Dat we volgend jaar de landelijke Roze Zaterdag in Leeuwarden vieren is een opsteker voor Fryslân, maar het komt er vooral op aan in het dagelijkse leven. In hoe we met elkaar omgaan. Zodat lhbt’ers ook op sociaal en maatschappelijk vlak er gewoon bij horen.” Discriminatie melden of behoefte aan voorlichting? Kijk op www.tumba.nl. ■

Tekst: Amber Boomsma

